

om Fordelingen af 9½ Mill. Kr., hvor Fordelingsmaaden var forskellig, saa havde denne Forhandling en saglig Karakter, hvor hver af de to Parter, der anbefalede den ene eller den anden Maade, efter sin Opfattelse kunde fremhæve sin Fordelingsmaades Rigtighed — jeg henviser til, hvad der fra vor Side er sagt i saa Henseende —, men det, der nu foreligger, er jo noget ganske andet. Der er sket dette, at medens Venstre her i Folketinget, som ikke vilde være ved til Bevillingen, erklærede, at de ikke vilde deltage i Afstemningen om Ændringsforslagene og følgelig undlod at stemme for en Bestanddel af det konservative Forslag, har det i Landstinget skiftet Taktik og har ved at stemme for en Del af det konservative Forslag forandret dettes Karakter. Nu er det den almindelige Opfattelse, at de Konservative har søgt at paavirke Venstre i Landstinget til at stille sig saaledes for derigennem at tilvejebringe den ejendommelige Situation, som foreligger her, nemlig at man kun har kunnet faa en Del af et Forslag gennem Landstinget. Jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt, om de Konservative kunde fralægge sig denne Beskyldning for at have paavirket Venstre i Landstinget. Thi hvorfor skulde Venstre pludselig i Landstinget skifte Karakter og forandre den loyale Holdning, de har indtaget her i Folketinget, og indtage en illoyal Holdning? Det, de gjorde i Landstinget, var jo at indtage en illoyal Holdning, idet de stemte for en Del af de Konservatives Forslag og derefter stemte imod den anden Del, der nødvendigvis hørte sammen dermed. Jeg tror, at de Konservative ved stiltiende eller direkte at støtte den illoyale Taktik i Landstinget har fremkaldt den Situation, som vi staar i i Øjeblikket, og som alle maa beklage. Der er efter min Mening intet som helst andet at gøre end at følge Finansministerens Opfordring til at vedtage Lovforslaget i Aften og derefter følge ham i hans Bestræbelser for at raade Bod paa den Fejl, der er sket ved konservativ-venstre Taktik i Landstinget, og skaffe Tjenestemændene det, som Flertallet i Folketinget og i Virkeligheden ogsaa Flertallet i Landstinget ønsker med Hensyn til Beløbets Størrelse.

Finansministeren (Bramsnæs): Til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou vil jeg sige, at jeg forstaar, at hans Ord og Tanker stadig kredser om den Tilslutning, der foreligger fra Tjenestemændenes Side til det Lovforslag, jeg har fremsat, og at det ærede

Medlem i særlig høj Grad er misfornøjet med den Erklæring, der er aftrykt i den Betænkning, der blev afgivet af Folketingsudvalget, en Erklæring netop fra de højere Tjenestemænds Organisation, som det ærede Medlem forsøger at paaberaabe sig at være Talsmand for. Thi denne Erklæring er jo netop af en saadan Art, at den tydelig viser, at det ærede Medlem og det konservative Folkeparti paa ingen Maade er Talsmand for de højere Tjenestemænds Opfattelse. Det er der jo altsaa ikke noget at gøre ved. Denne Erklæring er afgivet og aftrykt i Betænkningen, og den udtrykker Forholdene, som de er og er ikke til at komme udenom. Det var særlig med Hensyn til disse Tjenestemænd, at der blev gjort Indvendinger her i Folketinget ved første Behandling af Lovforslaget. Det var jo det ærede Medlem Hr. Pürschel, der stod op og som Tjenestemand beklagede sig over, at der skete de højere Tjenestemænd stor Uret, og jeg forsøgte at overbevise det ærede Medlem Hr. Pürschel om, at Tjenestemandorganisationerne, formentlig ogsaa den, det ærede Medlem stod i, havde givet deres Tilslutning. Det ærede Medlem Hr. Pürschel følte sig opbragt den Dag — jeg gaar ud fra, at det ikke var paa mig, men paa Organisationerne —, fordi de ikke havde oplydt deres Pligt, men jeg tillod mig at henviser ham til Generalforsamlingen i Organisation, da jeg ikke kunde blande mig i det; men det forekom mig, at han lod skinne igennem, at det dog ikke kunde være rigtigt, og derfor maatte jeg naturligvis fremskaffe en Erklæring om, at det var rigtigt. Denne Organisation gentager netop, hvad den allerede havde sagt under Forhandlingerne, og denne Organisation var naturligvis, som enhver anden Organisation er det, rede til at vedstaa, hvad den var gaaet med til. Det var fuldt loyale Forhandlinger, der blev ført, ogsaa med de højere Tjenestemænd, og derfor var der naturligvis ogsaa fuld Villighed til at gentage skriftlig, hvad de havde udtalt mundtlig under disse Forhandlinger. Det viser altsaa ganske klart, hvorledes disse Tjenestemænd ser paa hele den Aktion, der føres fra det konservative Folkepartis Side.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel spurgte mig, hvad jeg vilde sige, hvis han stod op her og sagde, at hele denne Manøvre, som det jo var fra Regeringens Side nu til Slut, var iscenesat, alene for at Finansministeren kunde spare de 2,6 Mill. Kr. Ja, det vil jeg ikke sige noget som helst til, jeg vil ganske simpelt trække paa Smilebaandet, naar saadant noget bliver sagt, jeg ved nemlig, at